

François Villon

Balada

Já u pramene jsem a žízni hynu;

horký jak oheň, zuby drkotám;

dlím v cizotě, kde mám svou domovinu;

ač blízko krbu, zimnici přec mám;

nahý jak červ, oděn jak prelát sám;

směji se v pláči, doufám v zoufání;

mně lékem je, co jiné poraní;

mně při zábavě oddech není přán;

já sílu mám a žádný prospěch z ní,

srdečně přijat, každým odmítán.